

Requiem za Evitu

Městské divadlo Brno se v letošní sezoně rozhodlo přímo převálcovat své diváky světovými díly. Ani ne šest týdnů po premiéře muzikálu Bídníci, se na scéně objevuje Evita.

Láska – páska na tisíc způsobů

Zásadním bodem a také největším oříškem při inscenaci světových muzikálů je překlad. V rámci českého uvádění Evity vznikly dva. Při pražském uvádění překládal libreto Jiří Bryan. Brněnské divadlo se však rozhodlo použít, podle jejich tvrzení zpěvnější, text osvědčeného překladatele Michaela Prostějovského. Bohužel však je třeba konstatovat, že v případě Evity se příliš „nevytáhl“. Pro diváka, který zná jakoby původní překlad, je poslech nového textu vždy dost podivným zážitkem. Ale v této situaci se jedná přímo o utrpení. Rýmy jsou často umělé a beze smyslu lámané jen, aby dodržely rytmus. Významový obsah skladeb je posunutý do zcela jiné roviny a chudáci zpěváci si občas skoro zlámou jazyk, aby vůbec byli schopni vyslovit, co překladatel napsal.

Pozor, budeme tančit!

Nad scénou se objevují tři železné mřížované trámy s barevnými světly. Dostavuje se nutkový dojem, že na jeviště co nevidět vyskočí trio Golden kids. Omyl. Začíná první taneční číslo muzikálu. Ovšem místo aby děj kompaktně doplňovalo, případně posunulo dál, působí spíše jako kabaretní vložka zařazená do programu, protože za scénou se musí připravit vše potřebné na další výstup. Snad jediným pojítkem mezi dějem a taneční složkou je Che, který řádění sleduje a místy paroduje, a dobové kostýmy (ovšem i v tomto směru si tvůrci neodpustili malý úlet – ve druhém tanečním čísle se totiž protagonisté z neznámých důvodů dostaví na scénu v pestrobarevném oblečení, které vyvolává dojem, že zrovna utekli z tréninku aerobiku v místní tělocvičně). Co se týká samotných choreografií, je záhadou, kde se Vladimír Kloubek inspiroval, ale v Argentině to rozhodně nebylo. Ačkoliv taneční projev argentinské kultury je zaměřen spíše na práci nohou, těžištěm výrazu byly ruce. Tanečníci jimi téměř neustále v táhlých pohybech „čarovali“ kolem sebe a víc než cokoli jiného tak vyvolávali dojem parodie klasického tance. Ovšem vrcholem celého večera (po stránce taneční) byla choreografie ústřední skladby Utiš se, má Argentino. Protagonistům s rukama nad hlavou chyběly pouze zapalovače, či rozžaté svíčky a byli bychom svědky scény, jak vystříženě z koncertu Honzy Nedvěda.

Čekání na...

Ačkoliv scéna není řešena nijak komplikovaně (na pozadí zvýšené tribuny se víceméně střídavě objevují jednoduché prvky jako postel, toaletní stolec, křesla,...), jsou přechody mezi jednotlivými scénami poměrně dlouhé a hlavně zcela prázdné. Orchester sice hraje mezihru a divák může sledovat průvodce dějem Che, jak se převléká do další ze svých rolí, ale přesto má stále pocit prázdna.

Evita Peron! La santa Peronista!

Eva Duarte de Peron – Evita se z bídy, ve které vyrostla, dostala do nejvyšší společnosti a stala se kultem, modlou, nadějí národa. Dodnes je záhadou, zda se za její činností opravdu skrývalo tak citlivé a obětavé srdce nebo se jednalo pouze o dokonale promyšlenou politiku. Ztvárnění Hany Holišové se přiklání spíše ke druhé variantě. Její projev je chladný, strojený. Otázkou zůstává, zda se jedná o stylizaci do role nebo naopak o její neúplné herecké zvládnutí. V pěveckém projevu totiž působí velmi

energicky a emocionálně. Mnohem přesvědčivější výkon (ve všech směrech) podává Dušan Vitázek jako ironický Che. Hbitě střídá komické polohy s vážnými a pouhou jemnou obličejovou mimikou dokáže zcela přesně vystihnout situaci. Slovní hříčky a cynické poznámky bohužel často nevyzněly nebo zanikly. To se ovšem týká spíše kvality překladu než samotné interpretace.

Requiem Evita...

V celkovém kontextu má divák sedící v hledišti dojem, že sedí v kabaretu. Jednotlivé scény se střídají jako estrádní čísla. Dílo sice bylo napsáno jako obrazy ze života Evy Peron, ale obsahuje také množství spojujících prvků, které inscenátoři úspěšně zcela zrušili. Celek tak připomíná dílky skládačky. Jsou sice seřazené ve správném pořadí vedle sebe, ale podstata věci – zasazení do sebe - jaksí uniká.